Feria quarta post Inuocauit

tor: nō timebo. Q̄ꝺ audiēs ille stati
euanuit. ¶ Quinto debem⁹ resistere tē
tatōibꝫ diaboli ꝑ hūilitatē. Debem⁹
eñi caput sup̄bie diabolo ꝯterere: si
cut dicit dn̄s Gen. iij. Ipa ꝯteret ca
put tuū. i. supbiā tuā ꝑ calcaneū suū
. i. hūilitatē suā: ⁊ tu isidiaberis calca
neo ei⁹. i hūilitati ei⁹. Has inimici
as ponā int̄ te ⁊ mulierē ⁊ semē ei⁹ ⁊ se
men tuū. Vn̄ legit̄ q̄ b. Anthoni⁹ vi
dit laq̄os inimici sup t̄rā extēsos: ⁊ su
spirās dixit. Heu q̇s hos laq̄os pōt
trāsire. Et audiuit vocē dicētē sibi hu
militas sola ptrāseat. Rogem⁹ ⁊c̄.

¶ Feria quarta post Inuocauit.
Sermo. liij.

Q Vicūqꝫ fe
cerit volūtatē pr̄is mei q̇
i cel' ē: ipe me⁹ frater. soror
⁊ mr̄ est Mat. xij. In ṽbis istis dn̄s
duo facit. Primo hortat̄ nos ad fa
ciēdū pr̄is sui volūtatē. Scḋo decla
rat faciētiū vtilitatē. Primū ibi Qui
cūqꝫ fecerit volūtatē pr̄is. Scḋm ibi
ipse me⁹ fr̄ ⁊c̄. ¶ Circa ꝓmū nota q̄ vo
lūtas dei cōsistit i tribꝫ. s. vt a mala vi
ta ad deū cōuertamur. vt ī bona vita
fortit̄ exerceamur: ⁊ vt in bona vita fi
nalit̄ ꝑseueremus⁹. ¶ Primo voluntas
dei cōsistit ī h̄ vt a mala vita ad deū
ꝯuertamur. Ezech. xviij. Nunq̇d vo
lūtat' mee ē mors ipij dicit dn̄s. No
lo mortē pctōris: s; mag' vt cōuertat̄
⁊ viuat q. di. Nolo mortē pctōr: sed
mag' vt cōuertat̄ ad me ⁊ viuat etna
lit̄ Et iō pctōrē nō stati ꝑcutit cū pec
cat: s; misc̄dit̄ expectat Tren. iij. Mi
scḋie dn̄i q: nō sum⁹ consumpti: sup
ple statim cū peccauim⁹. q: nō defece
rūt miseratōes eius. Aug. Erubescat
humana pigritia: vult ille pl⁹ misere
ri q̄ꝫ nos a miseria libari. Tardi⁹ siq
dē videt̄ ei eē pctōri veniā dare q̄ꝫ ipi
pctōri accipe. pl⁹ cruciat eū cōpassio
miseri q̄ꝫ ipm miserꝝ passio sui. Dissi
mulat ḡ de⁹ pctā hoim ꝓpter pn̄iam.
q: volūtas sua ē vt cōuertant̄ ⁊ viuāt
⁊ ideo expectat. Gre. Quisquis viuit
⁊ delinq̇t: idcirco miseratio diuina eū
tolerat vt ab iniq̇tate se compescat.
Ber. Mis̄atio tua dn̄e sup nos Re
q̇re i ser. Appuit benig. ¶ Scḋo volū
tas dei cōsistit i h̄ vt i bona vita fortit̄
exercitemur. j. Pe. ij. Sic ē volūtas
dei vt bn̄facientes obmutescere faciatꝫ
imprudentiū hoim ignorantiā. s. vt
bona opa faciēdo ꝓficiatis. Ista em̄
duo sibijnuicem comitari debent. s. vt
malū relinquam⁹ et bonū faciamus.
¶ Tercio volūtas dei cōsistit ī h̄ vt in
bona vita quā inchoam⁹ ꝑseuerem⁹
Joh. vj. Hec ē volūtas eius q̇ misit
me pr̄is: vt omē q̄ꝺ dedit mihi nō per
dā ex eo Sola ꝑseuerātia facit vt nō
ꝑdat̄ hō. q: vt dr̄ Matt. xxiiij. Qui
ꝑseuerauerit vsqꝫ i fi. hic sal. erit. Hie
ro. Nō em̄ incepisse sed ꝑfecisse virtu
tis ē. Remigi⁹. Nō inchoātibꝫ s; ꝑse
uerantibꝫ ꝓmiū tribuit̄. Isi. Tūc pla
cet deo nr̄a cōuersatio qn̄ bonū q̄ꝺ in
choam⁹ fine ꝑseuerāti ipleam⁹ ¶ Cir
ca scḋm nota q̄ triplicē vtilitatē cōse
quit̄ q̇ facit volūtatē dei. Primo i orō
nibꝫ exaudit̄. Scḋo amicicie dei ꝯiū
git̄. Tercio regnū celorꝝ meret̄. De ꝓ
mo Joh. ix. Scim⁹ q̄m pctōres non
exaudit deus: sed si quis dei cultor ē ⁊
voluntatē eius facit hūc exaudit. ij

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-773/0118
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG